

Ce este anarho-sindicalismul?

Fragment extras din broșura „¿Que es la AIT? ”, editată de secretariatul
AIT Portugalia în aprilie, 1997.

Anarho-sindicalismul este un mijloc de organizare, o metodă de luptă și de acțiune directă a muncitorilor care își are rădăcinile în postulatele Internaționalei I și a sindicalismului revoluționar.

Se inspiră predominant din surse federaliste și anarhiste și, printr-o activitate revoluționară și o clară orientare libertară, tinde în mod constant să câștige, în toate privințele, cele mai bune îmbunătățiri pentru clasa muncitoare, cu scopul emancipării depline a acesteia și de a suprima toate formele de exploatare și asuprire a omului de către om sau de către orice instituție, iar în același timp luptă pentru abolirea tuturor formelor de capitalism și a oricărei forme de Stat. Contrar sistemelor sociale și politice predominante, luptă pentru transformarea radicală a societății și a regimurilor pe care aceasta se bazează și pentru instaurarea unui mediu social de conviețuire umană bazat pe principiile comunismului libertar.

Anarho-sindicalismul nu este o doctrină sau o filosofie. Conținutul teoretic provine din socialismul umanist și mai ales din anarhism, ale cărui postulate referitoare la apărarea integrală a personalității umane, la libertate, la solidaritate, la ajutorul reciproc și referitoare la asocierea voluntară și federativă, constituie cel mai important fundament.

Anarho-sindicalismul, în mișcarea muncitorească modernă, e un curent sindical total independent, conținând caracteristici proprii atât prin conținutul de bază cât și prin forma de organizare și dezvoltare funcțională, liberă de orice formă de centralism și birocrație. Ia în considerare întotdeauna personalitatea participanților și încurajează participarea acestora în viața sindicală. Respectă autonomia secțiilor, sindicatelor, federațiilor și confederațiilor. Anarho-sindicalismul se singularizează prin metodele de acțiune directă pe care le folosește, prin dinamica și strategia de luptă și prin faptul că obiectivele finale sunt întotdeauna prezente în orientarea socială. O altă caracteristică distinctivă și inconfundabilă este respingerea oricărei colaborări de clasă, a oricărui compromis față de capitalism și Stat, chiar dacă aceasta ar fi în numele „interesului național”; refuzând orice participare sau intervenție în orice organism, fie el mixt sau oficial, aparținând guvernului sau patronatelor; respingerea arbitrajelor, legalizărilor și intermedierii de orice fel provenite din conflictele sociale cotidiene.

Anarho-sindicalismul se consideră în luptă permanentă împotriva sistemului pe care îl confruntă și pe care intenționează să-l elimine, refuză tot ceea ce interferează cu libertatea de acțiune, limitând-o sau restricționând-o.

Se poziționează mereu pe primul plan în lupta socială și a revendicărilor muncitorilor. Anarho-sindicalismul menține viu spiritul revoluționar în rândul maselor muncitoare. Le pune în mișcare și le antrenează în așa fel încât, prin lupta voluntară, conștientă și directă, să dezvolte inițiative proprii, iar în același timp să contribuie la formarea și pregătirea acestora, în special, pentru a permite să-și asume conștient, indiferent de orice partid politic, responsabilități de autogestionare directă a noii societăți în curs de dezvoltare și organizare, o societate liberă, justă și solidară. În această nouă societate, cu ajutorul tuturor progreselor științifice și tehnologice, se va căuta să se ofere fiecăruia în parte, prin muncă și efort colectiv și individual, maximul de bunăstare și confort, considerând un respect imprescriptibil, intangibil și inalienabil pentru libertatea și personalitatea fiecărei ființe umane, acesta fiind obiectivul primordiar, coincident cu cel al anarhismului.

Anarho-sindicalismul nu pretinde să fie o finalitate în sine și nici să creeze o nouă ideologie predominant sindicalistă. La fel, nu pretinde să-și asume reprezentarea și administrarea totală și globală a noii societăți și nici să o modeleze într-o manieră uniformă și imuabilă. Concepția față de comunismul anarhist e vie, deschisă viitorului și modalităților variate de aplicare, întotdeauna perfectibile, atâta timp cât acestea au o bază esențial libertară.

Obiective și Finalități

Anarho-sindicalismul conștientizează că declanșarea revoluției sociale menită dizolvării capitalismului și a Statului, pentru a permite renovarea și transformarea societății, nu depinde în mod exclusiv de forța sa și că nu-și va putea asuma în mod exclusiv toate responsabilitățile funcționale pentru dezvoltarea acestei noi societăți viitoare. Nu pretinde să creeze o nouă ordine socială în care să dețină monopolul predominant și determinant.

În același timp, nu prezintă comunismul libertar ca un panaceu sau o formulă magică pentru rezolvarea problemelor economice, sociale și politice, în schimb îl consideră obiectivul cel mai viabil, rațional,

logic, just și etic, de caracter sociologic, care permite conviețuirea liberă, armonioasă și solidară, între toate ființele umane care doresc o societate nouă, fără antagonisme, fără alienare a individualității, în care relațiile umane să se poată dezvolta fără constrângeri autoritare.

Anarho-sindicalismul prezintă soluția comunist libertară, fiindcă aceasta prezintă caracteristici libere și deschise, evolutive și perfectibile, fără planuri rigide sau uniforme, având în vedere că modalitățile de implementare a comunismului libertar vor varia, chiar dacă își vor conserva și vor afirma un acord cu principiile fundamentale. Această variație se datorează în principal transformărilor și schimbărilor majore care vor avea loc în lume, în rândul umanității, de-a lungul timpului, datorită condițiilor reale existente în fiecare țară (condiții care țin de ambient, de mentalitate și psihologie, resurse naturale, dezvoltare economică, industrie, etc.) și datorită altor factori complexi, care au o influență asupra comportamentului oamenilor și care sunt înrădăcinați în propria biologie a societății.

Formele de organizare socială pe care anarho-sindicalismul le adoptă în zilele noastre, în interiorul sistemului capitalist – a structurilor industriale, agricole, economice și financiare și a altor forme variate și complexe care îi sunt specifice – nu sunt imuabile. Anarho-sindicalismul, prin propria experimentare și prin forma improvizată, are capacitatea de a le modifica și perfecționa (respectând mereu bazele funcționale ale federalismului și autonomiei – finalitatea și esența libertară), date fiind schimbările ce se pot produce când sistemul capitalist va fi înlocuit de către o nouă societate comunist libertară. Bazele acestei noi societăți vor necesita schimbări esențiale și o constantă reajustare economică a producției și distribuției, a funcțiilor și a serviciilor, a organizării locului de muncă și a unei game largi de probleme vitale ce afectează domeniul social.

Anarho-sindicalismul consideră că organizarea sindicală poate și trebuie să fie unul din pilonii principali pe care va trebui să se sprijine societatea.

Caracteristici proprii ale anarho-sindicalismului

Una dintre cele mai semnificative calități și virtuți ale anarho-sindicalismului este respectul absolut pentru personalitatea afiliatului, care este încurajat în mod constant să militeze voluntar, altruist, dezinteresat, în viața sindicatului, a secțiunilor, a federațiilor și a organizației în general; să-și asume propriile responsabilități; să-și exprime liber opiniile; să-și aleagă singur opțiunile și să ia deciziile în adunări; să participe în mod direct la acțiune și în luptă; să pună în aplicare dispozițiile ce decurg din acordurile pe care organizația, prin acord comun, le-a adoptat. În organizațiile anarho-sindicaliste, deciziile sunt luate de jos în sus; funcțiile sunt reînnoite regulat, sunt revocabile; sunt respinși liderii și birocrația.

Organizația anarho-sindicalistă contează în mod exclusiv pe propriile mijloace economice ce provin din cotizațiile afiliatilor, menite pentru dezvoltare, îndeplinirea de activități, pentru solidaritate, adică pentru a da atenție tuturor problemelor și preocupărilor organizației. În acest fel se asigură independența totală. Se poate argumenta că nu există o organizație atât de integră decât cea anarho-sindicalistă. Membrii acestei organizații nu pot să aspire la niciun fel de sinecură și de-a lungul vieții trebuie să dea dovadă de devotament, să fie un exemplu prin comportamentul lor onest. Anarho-sindicalismul înțelege că nu poate exista viață liberă și dreptate socială în cadrul societății bazate pe clase sociale, deoarece fundamentele acesteia perpetuează și consacrează diviziunea între oameni; deoarece orice reformă care nu distruge temelia acestei societăți nu va modifica esența situației în care se găsesc muncitorii, care vor continua să fie asupriți și exploatați. Pentru aceste dar și din alte motive de principiu, anarho-sindicalismul se manifestă împotriva colaborării între clase, codeterminării și acceptarea participării în capitalul întrerinderilor capitaliste. Există o incompatibilitate absolută între anarho-sindicalism și sistemul capitalist.

Anarho-sindicalismul este anti-parlamentar, datorită poziției sale de principiu anti-autoritară și luând în considerare că parlamentarismul este în mod absolut ineficient pentru emanciparea efectivă a clasei muncitoare.

Din experiența partidelor politice muncitorești denumite socialiste, marxiste, democrate, etc. care, sub inspirația marxistă (principalul motiv responsabil pentru divizarea Primei Internaționale și pentru cultivarea în rândul muncitorilor a practicii politice reprezentative) au ajuns în anumite momente și

locuri să obțină majoritate absolută și să formeze guverne, după cum s-a putut observa în anumite țări. Acest fapt este o demonstrație suficient de elocventă a sterilității luptei pe acest teren.

Așadar, în cadrul sistemului care domina în prezent, orice guvern, fie el socialist, social-democrat sau purtând orice alt adjectiv, prin însuși mecanismul forțelor în vigoare existente, prin rețelele și tentaculele intruzive pretutindeni, e obligat să servească interesele capitalismului și ale Statului, în numele „interesului național” și în detrimentul clasei muncitoare

Biblioteca Anarhistă

Ce este anarho-sindicalismul?

Fragment extras din broșura „¿Que es la AIT? ”, editată de secretariatul AIT Portugalia în aprilie,
1997.
1997

Preluat la 19.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org